

Държави	Столътници			
	мжже	жени	всичко абсол. числа	на 1 милионъ отъ населението
Чехо-Слов. (1921)	1	7	8	0·6
Дания (1921)	9	7	16	4·9
Естония (1922)	10	1	11	28·0
Финландия (1920)	—	5	5	1·5
Германия (1920)	33	53	86	1·4
Англия (1921)	—	—	—	—
Исландия (1920)	—	—	—	—
Италия (1921)	82	174	256	6·6
Летония (1925)	77	178	255	138·2
Люксембургъ (1922)	—	2	2	7·7
Норвегия (1920)	8	27	35	13·2
Холандия (1920)	3	8	11	1·6
Португалия (1920)	108	310	418	69·3
Шотландия (1921)	6	29	35	7·2
Испания (1920)	75	204	279	13·0
Швейцария (1920)	1	2	3	0·8
Унгария (1920)	31	72	103	12·9
Япония (1918)	7,538	6,137	13,735	242·4
Южно-Африкански републики (1921)	4	3	7	4·6
Бразилия (1920)	2,597	4,127	6,724	219·5
Канада (1921)	90	93	183	20·8
Колумбия (1918)	722	1,157	1,879	329·8
Куба (1919)	331	331	662	229·1
Гватемала (1921)	528	406	934	465·4
Съедин.-Щати (1921)	1,561	2,706	4,267	40·4

Отъ числата на тая таблица се вижда, че най-големия брой столътници има въ Гватемала, гдето на единъ милионъ отъ населението се падатъ 465·4 столътници. Второто мѣсто се пада на България съ 446 столътника на единъ милионъ отъ населението. Следъ нея се редятъ: Колумбия (329·8), Япония (242·4), Куба (229·1), Бразилия (219·5), Летония (138·2), Португалия (69·3). Нито единъ столътникъ показватъ преброяванията на Австрия, Англия, Исландия, а най-малко столътници даватъ Чехо-Словашко (0·6), Швейцария (0·8), Германия (1·4), Финландия (1·5), Холандия (1·6), Белгия (2·4). Сравнението на тия числа не премахва подозрението, че високитъ числа за първата група държави сж въ голѣма степенъ резултатъ на грѣшки въ статистическото установяване на възрастта, особено като се има предъ видъ, че тѣ се отнасятъ до страни, населението на които не се намира на достатъчно висока степенъ на културно развитие и поради това не всѣки знае своята възраст. Статистическиятъ опитъ е установилъ, отъ друга страна, че изобщо старитѣ хора иматъ слабостъ да показватъ възрастта си по-висока отъ действителната и че степенъта на тая слабостъ се намира въ зависимостъ отъ културното ниво на населението.

III. Анкета на столътниците

Тия съображения отдавна станаха причина да се потърси единъ начинъ за по-точно установяване на възрастта на старитѣ хора. Като срдѣство за тая целъ се препорѣчваха анкети отъ специални комисии, които да обхождатъ всички лица, показани отъ преброяването като столътници, и чрезъ обстоятелствено раз-

питване на самитѣ тѣхъ и тѣхнитѣ околни да установяватъ, колкото е възможно по-точно, тѣхната възраст. Тоя начинъ е билъ употребяванъ още отъ *Georg V. Mayr* въ битността му директоръ на официалната статистика въ Бавария по поводъ на преброяването на Мюнхенъ презъ 1867 год. Той е билъ употребяванъ и въ Прусия много по-рано. Напоследъкъ тоя способъ биде приложенъ и въ Италия въ връзка съ преброяването отъ 1921 г. За да се отстранятъ голѣмитѣ грѣшки въ възрастта на старцитѣ, които се явяватъ като последствие или на незнание на възрастта отъ самитѣ лица, или пъкъ на желанието да се покаже възрастта по-голѣма, отколкото е въ сжщностъ, италиянския централенъ статистически институтъ предприе една анкета на всички лица, показани при преброяването като по-възрастни отъ 100 год. Сведенята бидоха събрани съ единъ формуляръ, съдържателъ следнитѣ въпроси: година и месецъ на раждането, мѣсторождение, семейно положение, дали знае да чете, професия, гражданско положение; ако лицето е умрѣло между декември 1921 год. и августъ 1926, да се покаже датата и причината на умираването; ако лицето е женено или овдовяло, да се покаже датата на женитбата или на женитбитѣ, ако столътникътъ е встъпвалъ въ бракъ нѣколко пѣти, датата на раждането на съпруга или на съпругата, или ако е овдовѣло, датата на раждането и смъртъта на съпруга или съпругата, брой на децата, годината на раждането или на умираването на живитѣ и умрѣли деца, броятъ на братята и сестритѣ на столътника, тѣхната възраст (за умрѣлитѣ въ деня на умираването, за живитѣ — презъ месецъ августъ 1926 г.), възраст въ деня на умираването на бащата и майката на столътника, професия на бащата на столътника, социално положение на столътника (богатъ или беденъ), социално положение на бащата на столътника, характеристически белези на столътника: ръстъ, цвѣтъ на косата, цвѣтъ на очитѣ, физически белези, сила, заболѣвания, нещасти случки, интелектуална, социална и морална характеристика на столътника (култура, поведѣние, моралъ, упражнявани професии, участие въ войнитѣ, склонность къмъ пѣтуване, скитничество или уседналостъ и пр., храна, пушене тютюнъ, употребѣление на спирти питиета).

Резултатитѣ отъ тая анкета бѣха твърде поучителни: докато при преброяването на населението бѣха констатирани 256 столътника, отъ които 82 мжже и 174 жени, анкетата можа да установи съ възможната положителность само 51 столътници, отъ които 13 мжже и 38 жени, което показва колко голѣми сж грѣшкитѣ при установяване изобщо на възрастта и особено на възрастта на старитѣ хора.

Едно друго известно на менъ изследване на стари хора намѣри мѣсто въ Съедине-